

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289726786768.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

Jyden gik. Karl iagttog i tavshed svogerens flytten fra den ene stol til den anden. Han hade selv været gift et års tid og håbede snart at se Stendal gå samme vej. Han og hans kone talte 1900m det hver dag: Henrik burde gifte sig. Han kunde være så høj og stejl uden formildende skråninger, hvor man kunde komme ind i ham; han var brat i sit væsen og næsten farlig at nærme sig, som en grusgrav: man vidste aldrig, hvornår man fik en ladning over hodet. Han trængte til en kone, en sød og blid kone, ræsonnerede hun med sin nygifte tankegang; selve hans brathed viste, at han trængte til et kvindeligt væsen, den trang ytrer sig på den måde, vidste hun. Karl gav hende medhold med den motivering, at huslig lykke gør en mand mindre radikal og i en vis henseende virker sløvende — ikke på ham selv, naturligvis! — men Henrik var jo netop en ragekniv af et menneske, han kunde ha godt af at blie lidt mindre hvas, og således endte de nygifte, som det sømmer sig, i den overensstemmelse, at kærligheden, der er det bedste af alt, var det eneste, han manglede. De skaffede sig alle mulige oplysninger om frøken Julie og hans besøg hos doktor Hauberg, og de så med fortrøstning frem til bedre tider og til udjævning af Henriks stejlhed.